

je hotel zamenjati deveti tisočak v trgovini Mastek na mariborskem Glavnem trgu. Blagajničarka Elizabeta Matko je odkrila, da je bil v izmenjavo dani ji tisočak oropan v št. Ilju. Hitro poklicani

stražnik je fanta odvedel in ta je kmalu priznal, kaj ima na vesti.

Veliki senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil Karla Adlerja na razpravi dne 29. januarja na dosmrtno ječo.

stovnik. Rajni naj sveti nebeška luč! Zalujočim sorodnikom in znancom naše iskreno sožalje!

Zgornja Senarska. Takaj je umri zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« Janez Vertič, posestnik, dober oče in vzgleden mož. Pogreb se je vršil 27. januarja ob obilni udeležbi na pokopališče pri Sv. Trojici v Slov. gor. Od blagopokojnega se je poslovil ob odprtem grobu v ganljivih besedah g. župnik. Blagopokojnemu bodi Vsemogočni večni plačnik, preostalim naše sožalje!

Ščavnica. Pred kratkim smo položili k večnemu počitku našega starega očeta Valnerja. Rajni je dočakal starost 76 let ter je bil vzoren krščanski mož in oče, kateri ni nikoli klonil in menjal svojega prepričanja. Že pod bivšo Avstrijo se je vneto boril za pravice Slovencev in za vero svojih očetov. Kot tak je bil tudi vedno vpoštevani in spoštovan. Skozi 30 let je bil občinski odbornik in skozi 50 let naročnik »Slovenskega gospodarja«. Kot praktični katoličan je bil član tretjega reda, svojo družino je posvetil presv. Srcu Jezusovemu. — Obilno spremstvo na zadnji poti je pokazalo, kako je bil rajnik priljubljen. Č. g. dekan Franc Sal. Gomilšek je spregovoril rajnemu v slovo globoko občutene besede. Vri, neustrašen borec za dedov vero in za materino besedo, počivaj v miru!

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Križ nad Mariborom. Kmečko bralno društvo Sv. Križ nad Magibo om priredi v nedeljo 7. februarja zanimivo burko »Lesena peč«. K prireditvi vabimo domačine in sosede!

Kamnica. Malo razvedrila v teh pustih časih vam ne bo škodovalo. To vedo tudi vrti kamniški igralci, zato so nam pripravili za Svečnico sijajno burko. Predstava je v cerkveni dvorani popoldne ob treh. Svseh grohot...

Sv. Trojica v Slov. goricah. Katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi na pustno nedeljo 7. februarja in na pustni torek 9. februarja v samostanski dvorani igro »Trojčkie, začetek vselej ob treh popoldne.

Sv. Rupert v Slov. gvricah. Prosvetno društvo »Slomšekov tabor« pri Sv. Rupertu v Slov. gor. naznanja, da priredi za pustno nedeljo 7. februarja, popoldne ob treh, v Društvenem domu tri igre. Med temi eno spevoigro. Ruperčani se spevoigre nismo videli. Zato pridite vsi! Prireditve bo prvovrstno opremljena. Sodeluje pevski zbor in igrajo pomnoženi tamburaši.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dne 21. decem. bra je bil zaključek gospodinjstva nadaljevalne šole, ki sta jo tako vzorno vodili č. šolski sestri Vitoslava in Siksta. S solzami v očeh so se

poslavljale gojenke, dobro vedo, da je bila prekoristna za nje. Po veliki noči se zopet začne. Traja tri mesece. Dekleta od 16 let naprej, ki jo nameravajo obiskovati iz domače in sosednih župnij, naj se gotovo v tem mesecu oglasijo pri g. dekanu. — Naš fantovski odsek pridno deluje. Mladičiči z veseljem srcom prihajajo na tedenske sestanke, pa tudi k telovadbi. Tudi dekleta so se zganila in so imela že več poučnih sestankov pri dekliškem odseku. Prav tako! Nekaj velja, kdor kaj ima, več velja, kdor kaj zna. — V nedeljo 7. februarja se bomo zbrali v dvorani k igri »Lesena peč«, ki bo vse obiskovalce gotovo spravila v najboljšo voljo. Torej na veselo svidenje v zelo velikem številu!

Hajd! p! Ptuj. Tukajšnje Prosv. društvo priredi v nedeljo 7. februarja lepo ljudsko igro »Zagorski zvonovici. Začetek ob pol treh popoldne. Vabljeni od blizu in daleč!

Makole. Prosvetno društvo v Makolah priredi na pustno nedeljo 7. februarja veselo in poučno igro »Dva para se ženita«, pridite vsi, ki se hočete za pust pošteno nasmejati! Sodeluje tudi pevski in tamburaški zbor.

Loče pri Poljčanah. Na predvečer in na pustno nedeljo popoldne po večernicah priredi tuk. katoliško prosvetno društvo v šoli veseloigro v treh dejanjih »Lesena peč«. Vstopnina bo nizka. Prijatelji smeja in poštena zabave od blizu in daleč iskreno vabljeni!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Lansko leto je bilo za nas Lovrencane leto jubilejev. Slovesno smo obhajali dne 6. decembra k ljub dežju in mrzlemu vetru 70 letnico sedanjega pokopališča in 50 letnico pokopališke kapele. Tiho in mirno pa je šel mimo nas na vernih duš dan 40 letni jubilej nove šole. Pa tudi živega jubilanta smo imeli v naši sredini. Naš g. župnik in duhovni svetovalec se je dne 22. julija srečal z očakom Abrahamom, ki ga je ljubeznivo pogledal, se mu prijazno nasmešnil in zadovoljno pokimal. Gospod župnik deluje že 15 let v naši 3000 duš broječi župniji z apostolsko vnemo in gorečnostjo. Bog nam ohrani dobrega in skrbnega duhovnega očeta še mnogo let! — Splošen pregled živ-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zgornje Radvanje pri Mariboru. Dne 22. jan. je po kratki in mučni bolezni (pljučnici) umrla v starosti 68 let Ana Č. foner, rojena Vidovič. Rojena je bila pri Sv. Vidu pri Ptuj. Pogreb

se je vršil 24. januarja popoldan ob treh izpred hiše žalosti na radvanjsko pokopališče ter je pričal, kako priljubljena je rajna bila. Pokojna je bila 17 let vzorna gospodinja pri Francu Pri-

spoda sta šla naprej in se pogovarjala. Njuno najboljše razpoloženje se je na mah izprevrilo v najbolj slabo voljo, ko sta ugotovila, da jima manjkata zlati žepni uri in denar. Strastni poljubi so se vsekakor izplačali mladi in pretkani tatici.

Kolajna za največji pogum

Zlato Stanhopeovo kolajno, ki je v Angliji vsako leto podeljujejo za posebno pogumna dejanja, so letos prvič podelili neki ženski, in sicer gđ. Evelini Graham-Ironsovi, ki je v posebno težkih okoliščinah rešila neko mlado samomorilko iz vode. Vojvoda Yorški, sedanji kralj, je pogumni mladi dami osebno izročil to najvišje odlikovanje.

»Stari Jaznikar pravi, da je na vrhu Ojstrca srebrno kegljišče z zlatimi keglji.«

»In za onega Silvestra, ki je v Črnem grabnu tistega romarja ubil, pravijo, da je zaklet in da mora v podobi črnega bika na Ojstrcu živeti.«

»Anza, ali si ga videl, črnega bika?«

»Videl ga nisem, čul pa,« je potrdil grofov jagar, zastrmel in dal tak glas od sebe, da je šlo vsem do mozga: »Jooouuujo!«

Potem si je potegnil klobuk na ušesa, treščil skozi vrata in zdirjal v les. Tu se je usedel na kamen in se zagledal proti Ojstrcu.

V krčmi je vse utihnilo. Mladi ljudje so se v zadregi ozirali.

»Kam ga je odneslo?«

»Kaj počne?« so se spraševali.

»Za norca nas ima,« je pogodrnjal sodnikov Lavrinc. »Ničesar ni ne videl ne čul na Ojstrcu. Vse, kar pravi, je prazna slama.«

Temu so vsi oporekali.

»Ti, Anza ve nekaj. Anza ti ve stvari, v katerih se nam še sanja ne.«

»Anza tudi zna nekaj. Kar ti on stori, tega drugi ne morejo.«

»Oblast ima nad ljudmi in živalmi.«

Tako so se kresale besede sem in tje, vse pa so se sukale okoli grofovega jagra. Zato pa je tudi bilo vzroka dovolj.

Že kar, ko se je prvič prikazal v Šmarju, so ga obdale skrivnostne govornice. Mlad je bil, močan in lep mož in nekaj tujega je bilo na njem. Nihče ni prav vedel, odkod je. Toliko so izvedeli, da je bil brez staršev in da ga je vzredila Kančeva Cenca, ki je bila sestra Gašparja Petrača. Ko pa je bil devet let star, je ušel z nekim cirkusom in se dolga leta potepal po svetu. Kaka tri leta bo, ko ga je grof spravil sem v te kraje in ga postavil na Veliko planino za svojega loveca. Na Veliki planini je bil dotlej star logar, ki delu ni bil več kos; zmerom manj je bilo gamsov in na koncu jih je bilo komaj še kakih petdeset. Novemu lovcu je grof naročil, da mora lovišče bolj zavarovati, poleti pa tudi dovolj planinske trave nasušiti, da bi v hudih zimah mogel divjad krmiti.

Mladi lovec Anza je svoje tako zvesto opravljaj, da se je v dveh letih število gamsov že početverilo. Bil je izvrsten strelec in je iztrebil, kar je bilo ujed, posebno jastrebe in divje mačke; pa tudi divjim lovcem je vzel veselje in pogum, da bi še hodili v njegov revir.

Večidel je prebil gori za Hudimi pečmi pri svojih gamsih. Tam si je pod neko pečjo postavil kočo. Med ljudi pa je šel redko in le redko ga je kdo videl. Nikoli nisi vedel, ali je doma ali zdoma. Divji lovci so se izpočetka še plazili tod okoli; toda zdaj je dobil ta kak strel v nogo, zdaj ta v ramo, ne da bi začul poprej kal: h'c, niti ne, da bi videl, odkod strel pri-